

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ.

Ἐλέχθη, ποτέ, ὅτι τὸ « Ζιζάνιον » φα-
τριάζει.

Καὶ τοῦτο, ἐννοεῖται, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
καθ' ἣν προέτρεπε διὰ τῶν στίχων του τὸν
λαὸν τῆς ἐπορχίας ταύτης νὰ δώσῃ ψῆφον
λευκὴν εἰς ἓνα τῶν τότε ὑποψηφίων βουλευ-
τῶν ὃν ἐθῶρει ὡς τὸν μόνον ἰκανώτερον νὰ
τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινο-
βουλίῳ.

Ἄλλ' ἐρωτᾷ σήμερον ὁ περὶ τῆς τιμῆς
ὀλοκλήρου τῆς Κεφαλληνίας ξιφουλκήσας
τότε στιχοῦργός, ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ
φατριασμοῦ του ;

Ἐπιτρέψατε, συμπολίται, νὰ ἔχωμεν τὴν
ιδέαν, ὅτι διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ τούτου
φύλλου, δὲν ἐπιδιώκονται ἀτομικὰ πολιτικῆς
συμφέροντα, ἀλλὰ μόνον, ὅτι ἀγωνιζόμεθα
κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ὑποδεικνύ-
οντες ὑμῖν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὑστεροβουλί-
ας, τὰ ὠφελιμώτατα.

Παραβάλλομεν τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀτυ-
χοῦς τούτου βασιλείου μὲ τὰ κύματα τρικυ-
μειώδους ὠκεανοῦ ὑπὸ τὰ ὁποῖα θάπτονται
οἱ γενναῖοι ναῦται καὶ σώζονται ὡς ἐκ θαύ-
ματος οἱ ἐπιτήδειοι κολυμβηταί.

Ἐχομεν ἤδη μορφώσει τὴν πεποιθήσιν,
ὅτι πᾶς ὁ ἐν Ἑλλάδι πολιτευόμενος εἶναι . . .
τὸ ἀπολολῶς τοῦ εὐαγγελίου πρόβατον.

Ἐξετάζοντες ὅμως καὶ τὰς ὀλιγίστας
ἐξαιρέσεις τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος, ἀφή-
σατε νὰ καυχώμεθα, ὅτι ὅσον ἐλάχισται καὶ
ἀν ὧσιν αὐταί, δὲν ἀποκλείεται ἐκ τούτων
καὶ ἡ μικρὰ μας Κεφαλληνία.

Εἰς τί ὀφείλομεν τὴν εὐτυχίαν ταύτην
ἀφίνω νὰ τὸ ἐννοήσετε μόνοι.

Ζ. καὶ Σα.

**Ὁ Σουσάνης καὶ ὁ Μασῆς.
λὲν' κουδέντες π' ἀπορεῖς.**

Μ. — Σῦρε φέρε μου Σουσάνη,
τὸ χαρτί καὶ τὸ μελάνι
τώρα ποῦμαι σ' αἶστρο τόσο,
μιά γραφὴ νὰ καταστρώσω
καὶ νὰ πῶ στὸ Μομφερράτο,
πῶς τὸν θαύμασα πολὺ
γιὰ τὸ λόγο τὸ βαρβᾶτο
πῶχει κάμει στὴ βουλή.

Στῆς πατρίδος μας τὸν κάπο,
μπὲς θὰ γράψω καὶ ντακάπο·
καὶ γειὰ χαρὰ στὸ στόμα του
τὸ πολυπροκομένο,
πῶδῶσε τὸ κόμμα του
τὸ πολυπικραμένο,
ποῦ μῆνες τώρα μένει
μὲ τὴν κοιλιὰ στριμμένη.

Καὶ στῶν λόγων του τὸ βάθος
ἀν προσέξῃς θελεῖς βρῆ,
πῶς ὁ φίλος μας ὁ Ἄθως
ποῦ δὲν ἔδγαλ' ἓνα γρῦ,
φαίνεται νενεκρωμένος
καὶ μπαροῦτι καμωμένος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ441Φ30037

κι' ἔδειξε στὸ γαλαντόμο
ποῦ κερνᾷ τὴ σοκολάτα,
πῶς γιὰ τροφοδοτὴ μόνο
τὸν ἐκάτσανε στὸ θρόνο.

Τοῦπε τῶνα, τοῦπε τ' ἄλλο,
τοῦπε ἢ μπράβο μοσκογιῆ,
ποῦ κρεμᾷ στὸν κάθε μπᾶλο
τὴν κορδέλα τ' ὀσμάνη.
νὰ σὲ βλέπουν τὰ κορίτσια
νὰ σοῦ κάνουν τρυφερότητα.

νὰ σὲ βλέπουν τόσοι κι' ἄλλοι ψευτοδυζες ἀρλεκίνοι
νὰ ζηλεύουνε κι' ἐκείνοι. ,,

Σ. — Ὡστε λοιπὸν, βρέ ψεύτακα, ἐγέλαγες μ' ἐμένα
ποῦ μῶλεγες, σοῦλ σέριο, σὲ φύλλα περασμένα
πῶς ὁ Ῥωμᾶνος ἔρχεται μαζί μας νὰ πασκίτη,
τὰ δῶρα τοῦ πλουσίου του ἐλέους νὰ μοιράση
στοὺς δούλους του τοὺς ταπεινοὺς
τοὺς ἐκ δεκάρας ὕρρανοὺς.

Τί μ' ἔκαμες κι' ἀντάρεψα τὸ πλῆθος τὸ λιμῶντον
πῶς τὸ μεσάλι θὰ στρωθῆ
τώρα ποῦ πρόκειται ναρθῆ
ὁ χορηγὸς καὶ κύριος τῶν ἐπιγείων φώτων,
ποῦ χεῖλη, γλῶσσες, στόματα,
συνδιασμούς καὶ κόμματα
τὰ κᾶνη κι' ὄλα στέκονται μπροστά του κεχηνότα
διδάσκων καὶ φθεγγόμενος ἐν θεῖα μπανκονότα.

Τίποτε δὲν ἐξέστησες μ' αὐτὸ τὸ ψέψημό σου,
παρὰ πώπῃρες μερικοὺς κουμπάρους στὸ λαιμό σου
πωπατεβῆκαν τὸ πουρνὸ
κι' ἀφῆκαν τὰ κτσήκια
γιὰ ν' ἀνταμώσουν τὸ νουνὸ
νὰ πάρουν τὰ φωτῆκια
κι' ἀντὶ νὰ βροῦν ὡς ἤλπιζαν τὸν Ἄθω στὸ σαράγιο
ἐβράκανε τὸ γάτο του ἀπάνου στὸ μουράγιο
ποῦχε μιὰ γάτα ζηλευτή,
κι' ἐχασόμεραγε μ' αὐτή!

Καὶ σήμερα νὰ φανιστῆ κι' αὔριο νὰ προβάλλη,
πῆγ' ἢ βδομάδα τοῦ Ὁμιᾶ κι' ἐπέρασε κι' ἄλλη,

κι' ἀξένει τὸ ντελίριο κι' ἀξένει τὸ σεκλέτι
καὶ τὸν ἀναβαλλόμενον οὐκ εἶδαμεν εἰσέτι
καὶ πάντες ἐκπλησσομένα καὶ πάντες ἀποροῦμε
γιατὶ νὰ μὴ μᾶς ἔρχεται ἀφοῦ τὸν καρτεροῦμε
καὶ τέλος πάντων φαίνεται πῶς πλέον, πατριώτες,
σάν Καστρινοὶ τὴν πάθαμε μὲ τοὺς ψαλτάδες τότες!

Ἄπελπιζομαι κι' ἀρχίζω θλιβερά νὰ τραγουδῶ
“Ποῦ νὰ εἶναι; Τί νὰ κάνῃ; Πῶς δὲν πέρασ' ἀπὸ δῶ;
Ἴσως φεῦ! αὐτὰς τὰς ὥρας,
εὐθυμεί διασκεδάζει
μὴ γνωρίζοντας τῆς χώρας
τὸν καῦμό καὶ τὸ μαράζι. ,,

“Ἄχ! ἀεπλαχνε λυπήσου, ζωὴν μας τὴν ἀθλίαν
καὶ βρέε τὴν εὐκολίαν
νάρθῃς νὰ μᾶς ἰδῆς
παράτα τὰς συμβάσεις, τὰς διαπραγματεύσεις
κι' ἔλθε νὰ θεραπεύσης
πληγὰς παντοειδῆς! ,,

“Ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς μας κι' ἂν εἴσαι
καὶ τοῦ τόπου ἢ μόνῃ χαρὰ,
τὸ ταξίδι αὐτὸ μὴν ἀρνεῖται
ποῦ μᾶς ἔταξες μίαν φορὰ!

Μ. — Τί τοῦ Ῥωμᾶνου κάθεται καὶ ψάλλεις τὴ φυλλάδα
καὶ δὲν πετιέσαι πουθενὰ νὰ βρῆς καμιὰ βελάδα
νὰν τὴ φορέσης αὔριο νὰ γένῃς φιγουρίνι
ποῦν' ἢ γιορτὴ τοῦ βασιλεῖα καὶ τελετὴ θὰ γίνῃ,

Σ. — Γιὰ ποιῆς βελάδες, βρέ κουτὲ μὲ στέρνεις νὰ γυρίζω;
λησμόνησες πῶς αὔριο κι' ἐγὼ, πανηγυρίζω
κι' ἔχω στὸ σπῆτι μου χαρὲς
κι' ἀπρεμιντὶ καὶ μπᾶλο,
π' ὄλες τῆς πρῶτες τῆς κυρῆς
σὲ κίνησι θὰ βάλλω.

Δὲν ἔμαθες πῶς αὔριο θ' ἀνοίξω τὰ σαλόνια μου;
δὲν ἔμαθες πῶς αὔριο θὰ σφάξω τὰ καπόνια μου;
δὲν ἔμαθες πῶς διηλθὸν μὲ τὸ σακί τὰ χάλια
καὶ θὰν τὰ κάμω θάλασσα!

ΠΑΡΕΛΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κι' ἔγω καλέσει σπῆτι μου τὸν κότιο νὰ χορέψῃ,
 ποῦ ἴσως κι' ὁ κουμπάρος μου ὁ Τζῶν νὰ μὲ ζηλέψῃ;

Δὲν ἔμαθες πῶς ἔστειλα τρικόσια προσκλητήρια
 σ' ὅλα τὰ φίνα πρόσωπα τὰ πρῶτα καὶ τὰ κύρια;

πῶς ἐπροσκάλετα τὴ Μί
 μὲ τὸ καυκλήσιο τὸ κορμί,
 τὴ Σίγμα μὲ τὸ πράσινο
 τὴν Ἄλφα μὲ τὸ στράσινο
 τὴν καπιτανὴ μὲ τὰ σγουρά
 ποῦ μ' εἶχε βραῖσει μιὰ φορὰ
 τὴν ὤμορφη τὴ γαλανή
 ποῦ λές "λαμὰ σαβαχθανί",
 κάθε ποῦ σὲ κυττάζει
 κι' ἐκείνη ποῦ φαντάζει
 μὲ τὰ φτερά της τὰ πολλὰ
 κι' αὐτὴ εἶ π' ὅλους τοὺς γελά
 κι' ὅλους τοὺς κορινάρει
 κι' ἐκείνη ποῦ σονάζει
 τὸ πιάνο τὸ μελωδικό
 πῶχει τὸ βλέμμα τὸ γλυκό.

Καὶ τὴν μπρουνέ-α τὴν ψιλλή
 ποῦ νοστιμιζεὶ πιὸ πολὺ
 καὶ τὴν ἀροάτη τὴν ξανθὴ
 ποῦ στ' ἀχειλάκι της ἀνθεῖ
 τριαντάφυλλο δροσάτο,
 κι' αὐτὴν ποῦ στοὺ Φουσατο
 σὰ μέλισσα ἐκέντρωνε
 τοὺς ὄτους συνεχέντρωνε.

Τὴν ἄλλη Μί τὴ ρουφιχτή,
 πῶχει τοὺς πόθους της κι' αὐτὴ.

Τὴ Βῆτα τὴν εὐχάριστη,
 ποῦνε στοὺς μπάλους ἀριστη.

Τὴν ἐλεγκάντ, τὴν κόμ - ἰλ - φὸ,
 ποῦ τῶχει καύχημα κρυφὸ

πῶς μὲ τὸ γέλιο τὸ σα ρ μ ἄ ν
 τὸν ἐπαλάσωσε β ρ ε μ ἄ ν.

Καὶ τέλος πάντων αὔριο στοὺ σπῆτι θὰ σαρτένης,
 μ' ὄλην τὴν κ λ υ κ α τοῦ τσαγιοῦ καὶ ἴσως καὶ τοῦ τένις.

Δὲν ἔμαθες πῶς κάλεσα τὰ μοῦτρα τὰ ντιστίντα
 γιὰ τὸ χορὸ τὸν αὐρινό;

Δὲν ἔμαθες πῶς πέταξα κι' ὅλα τὰ μοροφῆντα
 γιὰτ' εἶν τὸ σπῆτι μου στενό,
 κι' ἴσως νὰ πάθουνε κακὸ καμμὶὰ παχειὰ κυρία
 γυρίζοντας σὲ ντριμῶξι καὶ σὲ στενοχωρία.

Δὲν ἔμαθες πῶς ἔβαλα τὰ Φᾶρσα σ' ἀνακάτωμα
 νὰ μῶθρουν ζῦγκι χοιρινὸ ν' ἀλείψουμε τὸ πάτωμα;
 Δὲν ἔμαθες πῶς ἔγραψα στὴ Βάλτα, στοὺ Κρεμμυδοὺ
 νὰ μῶθρουν ἀπὸ κείθενε τοῦ κοτιλιὸν τὰ εἶδη;
 Δὲν ἔμαθες πῶς ὄργανα θὰ μῶθρουνε μπουλοῦκι
 καὶ θᾶν ὀρκέττρα φοβερὴ
 κι' ἴσως νὰ πείσουμε Μαρῆ
 κι' ἐκείνον τὸν καραμελᾶ νὰ φέρῃ τὸ μπουζοῦκι.

Δὲν ἔμαθες τοῦλάχιστον γιὰ τὸ Γερασσιμάκη
 τὸ γέρω μου τὸ λατρευτὸ,
 πῶς ἔχει πάει στὴ Θηνεῖα νὰ φέρῃ τριγοςάκι
 γιὰ νὰ τρατάρουμε μ' αὐτὸ,
 τὸν κάθε γνωμιμένο μας, τὸν κάθε φαμελίτη
 κι' ὅσες κυρίες ἐθλουνε γιὰ βίζιτα στοὺ σπῆτι;

Σὲ περιμένω τὸ λοιπὸν νερθῆς γιὰ νὰ σὲ ντύσω
 καὶ κάτου στὴν ἐξώπορτα λακὲ νὰ σὲ καθίσω,
 κι' ὅταν τελειώσουν οἱ χοροί,
 τότες θὰ κάτσουμε Μαρῆ
 σὰν καβαλιέροι ντιστεγκὲ νὰ παίζουμε τὸ μ ἄ ο υ ς,
 ἐγὼ, ἐσὺ κι' ὁ Ντάους.

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ.

Ἐκείνη, γαλανὴ καὶ ντελικάτη
 ποτίζει στοὺ μπαλκόνι τὰ φιοράκια της
 καὶ δίπλα της μιὰ μπροῦνα πιὸ γιομάτη,
 κεντάει τὸ χασὲ γιὰ τὰ ρουχάκια της.

Κι' ἐκεῖνος ποῦ περνάει κορδωμένος
 γιὰ γάμο μὲ τὴν πρώτη μιλημένος,
 ἐξέχασε στῆς ἄλλης τὸ ρεκάμο,
 καὶ λένε... πῶς ἐχάλασε τὸ γάμο!

Σφήκας

ΔΙΣΤΙΧΟ

Τρία πουλάκια εἴμαστε, τὰ τρί' ἀγαπημένα
 καὶ μιὰ σκληρὴ μετᾶθεσι ἐσχόπως τὸ ἕνα!

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟ.

Μώλέγανε πώς είσαι φοβερή
για τὸ φαλλίδι.
μ' ἀμφέβαλλα γιατί ἔλεγα μπορεῖ,
νὰ στῶβγαλαν ἢ φίλες για παιγνίδι.
μὰ τώρα ποῦ καὶ σ' ἀκουσα καὶ σ' εἶδα,
θαυμάζω τὴ σπουδὴ σου στὴν φαλλίδα.

Ὁ Μπόερος.

ΑΜΟΙΒΗ 300 ΔΡΑΧΜΩΝ.

Ἐν τῇ κόμῃ Κεραμειαῖς, διεπράχθη κατὰ τὴν νύκτα τῆς 14 τρέχοντος θραυστάτη κλοπὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἀδελφῶν Μεταξᾶ κειμένη ἐν τῷ κεντρικωτέρῳ τοῦ χωρίου μέρει. Οἱ κλέπται διαροῆζαντες ὄλας τὰς θύρας ἀφῆρσαν ἅπαντα τὰ σκεύη ἀπογομνῶσαντες κυριολεκτικῶς τὴν οἰκίαν.

Ἡ ἐκ τῆς κλοπῆς ταύτης προσγενομένη ζημία ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1500 δραχμῶν.

Περὶ τῶν δραστῶν οὐδὲν ἄχρις ὥρας ἀνεκαλύφθη, οἱ δὲ κ.κ. Μεταξᾶ δηλοῦσιν ὅτι ἀμοιβοῦσιν διὰ 300 δραχμῶν ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τοῖς ὑποδείξει, ἢ καταγγεῖλῃ πρῶτος τοὺς κλέπτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ ἐν Γαλαζίῳ τῆς Ῥουμανίας ἐμπορευόμενος κ. Γεράσιμος Κουταβᾶς, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του Σάμην ποσὸν ἐκ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν τὸ ὅποῖον διενεμήθη κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς πτωχοὺς. Τὴν γενναίαν πράξιν τοῦ ἀγαθοῦ πατριώτου μας συγχαίρομεθα εὐκρινῶς.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Τιμολέων Μομφερράτος ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ.

Ὁ δῆμος Ὁθναῖος μένει ἀκόμη ἀνευ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦρος. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαδίδονται πλεῖστα

ὄσα καὶ ἐπιστῶμεν τὴν προτοχὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἵνα μὴ διαιωρίζεται ἡ ὑπόθεσις.

Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τῶν ἱποποτῶν εἰς τὸν δήμαρχον Ἀργυροστολίου κ. Σ. Λουκάτον. Τὰ συγχαρητήριά μας

Ἀπεβίωσεν ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ ὁ ὑποδικηγόρος Χριστόδ. Ραζῆς (Μπροῦτος) ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ λίαν ἀγαπητὸς τῇ κοινωσίᾳ.

Μεγάλῃ θνησιμότητι παρατηρεῖται κατ' αὐτὰς καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον. Ἡ ἰνφλουέντσα καὶ ἡ διφθερίτις ἀμιλλῶνται διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων. Εἰς τὸ χωρίον Μαυροῦτα Ἐλκοῦ ἀπεβίωσαν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πέντε άτομα ἐν διαστήματι ἐξ ἡμερῶν.

Τὸν ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνεῖου μας κ. Λυμπερόπουλον ἐπλήξεν βραδείως ἡ ἀπόλεια τοῦ μικροῦ του υἱοῦ Δώρου. Εὐχόμεθα ταχίαν τὴν ἐκ Θεοῦ παραουθίαν.

Ἐπίσης ὁ συμπολίτης μας Ἀντώνιο Κοντομίχαλος ἐστερήθη προσφιλοῦ τέκνου.

Τὸ πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Διαστηρίου ἀρτεσιανὸν ἔχει ἀπολιτον ἀνάγκην καθαρισμοῦ. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. δήμαρχον νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Αὐριον 23 ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μεγαλοπρεπῶς ἑορτάζει ὁ εἰς Χελμάτα νεοανακαινηθεὶς φερώνυμος ναὸς, ὁ ἑσπερινὸς ἀρχίζει τὴν 7 μ. μ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου θὰ καῶσι ὡραῖα πυροτεχνήματα. Ἡ λειτουργία ἀρχεται τὴν 9 π. μ.

— Ποῦ πᾶς Ἐλένη τόσον βιασικὴ;
— Ποῦ πάω; Καὶ μὲ βρωτὰς καυμένη; Δὲν ξέρεις τάχα, ὅτι ἤλθανε στὸ κατὰστημα τοῦ Βαλσαμάκη, φάθες γαρνιρισμένες, ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ποῦ δὲν ἤλθαν ποτὲ στ' Ἀρ-

γοστόλι, καὶ ἂν δὲν τρέξω τώρα εἴμπορεῖ νὰ πωληθοῦν ἢ καλλίτερες.

— Ἄν ξέρεις, ἔχει καὶ φαντεζί μεταξωτὰ ποῦ θέλω μερικά;

— Καλὲ αὐτὸς ἔχει φέρει ὀλόκληρες κάσες τέτοια ὑλικά. Τί φαντεζί, τί κορδέλες, τί πτερὰ ἀμαζόν, τί ὀμβρέλες, τί δὲν ἔχει δηλαδὴ!

— Πᾶμε λοιπὸν μαζί ἐκεῖ... ἔτσι κι' ἔτσι ἔχω νὰ διορθώσω καὶ τὸ καπέλο μου γιατί εἶδα στὸ Ζιζάνιον πὼς βάφουν εἰς ὄλους τοὺς χρωματισμούς.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν!

Πρὸ πολλοῦ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ παρά τὸ λιθόστρωτον καὶ ἀπέναντι τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ χειροκτιοποιεῖον τοῦ κ. Νικολάου Γ. Χωραφᾶ Ὁ κ. Χωραφᾶς ἀπ' ἀρκετὸν μαθητεύσας εἰς τὰ πρῶτα ἐν Ἀθήναις καταστήματα χειροκτιοποιίας καὶ τελειοποιηθεὶς εἰς Γαλλικὸν καὶ Γερμανικὸν κατὰστημα ἐργάζεται δι' ὄλως νέας μεθόδου προμηθευθεὶς ἐξ Εὐρώπης πλουσίαν συλλογὴν δερμάτων ἀρίστης ποιότητος ἐκ τῶν συνηθειζομένων χρωμάτων.

Μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ γίνεται καθ' ἐκάστην λιανικὴ καὶ χονδρική πώλησις.

ΕΦΘΑΣΑΝ τὰ θερινὰ ὑφάσματα, τὰ νουβωτὲ, τὰ ἐξαίσια, εἰς τὸ ἐμποροπραπτικὸν τοῦ **ΑΡΣΕΝΗ**. Πολὺ θὰ μετανόησῃ ὁποῖος δὲν βγῆ ντυμένος ἀπὸ κεῖ. Τὸ ἀλάνθαστον φαλλίδι τοῦ **ΑΡΣΕΝΗ** εἶναι γνωστότατον καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ρεκλαμάς.

ΕΛΚΣ ΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΤΙΠΟΤΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.